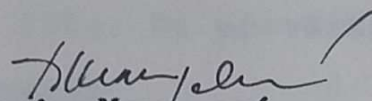

Milá Hano,

posílám Ti podklady pro rehabilitační řízení
a prosím, kdybys mi mohla zaslat kopii Tvého vyjádření, které
hodláš zaslat na ŮŽŽZ (MUDr. J Chaloupka, ředitel, Ústřední
ústav železničního zdravotnictví Praha, Italská 37, 120 00)

Srdečně Tě zdravím a těším se na shledání,

Marie Mayerová,

Skupova 41,

320 05 Plzeň

Rehabilitační komise

OF psychologů

vedoucí PhDr. Junová

Podklady pro rehabilitační řízení

Při stranických prověrkách jsem byla v roce 1970 vyloučena z KSČ. V té době jsem pracovala v Ústavu železničního zdravotnictví v Plzni, kde jsem nastoupila v r. 1963. Po prověrkách následovaly sankce, které ve stručném výčtu uvádím:

- nemohla jsem vykonávat funkci ústředního metodika pro obor psychologie ačkoliv jsem do této funkce byla Ústředním ústavem železničního zdravotnictví jmenována již v r. 1964;

- pro uvedenou funkci jsem měla požadovanou kvalifikaci (rigorózní zkoušky a zkoušku ze specializace psychologie práce; v roce ¹⁹⁶⁶ jsem obhájila kandidátskou práci a získala tak titul CSc.) Z uvážené sankce vyplynulo především morální poškození, ale i finanční;

- na základě kádrového postihu jsem měla na několik let zadrženy platový postup včetně výplaty odměn;

- neměla jsem povolené služební ani soukromé cesty do západních států, po první jsem byla v NSR v prosinci 1989;

- v průběhu celých dvaceti let jsem měla existenční nejistotu, protože pracovníci kádrového útvaru vyžadovali můj odchod z pracoviště;

- od r. 1970 jsem neměla možnost publikovat články v psychologických časopisech (první článek mi vyšel v r. 1989), kádrové omezení platilo i pro časopis Psychologie v ekonomické praxi;

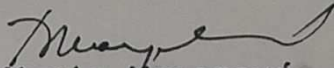
- poslední knižní publikace mi vyšla těsně před prověrkama v r. 1970; pak již byla v nakladatelstvích přísná omezení přede-

vším pro vyloučené bývalé členy KSČ; o vydání připravené monografie o psychické zátěži bojuji celkem 6 let, doufám, že konečně letos se mi to podaří;

- ve školním roce 1969 - 1970 mě požádala katedra pedagogiky-psychologie na Pedagogické fakultě v Plzni o semestrový cyklus přednášek o volbě povolání a přípravě na povolání. Po prověrkách byla smlouva zrušena. Podobně i můj návrh přednášek o psychologii v dopravě, který byl zařazen do studijního plánu výběrových přednášek katedry psychologie FFKU v Praze nebyl taktéž realizován; dále jsem nemohla pokračovat v přednáškách postgraduálního kurzu pro inženýry - absolventy Vysoké školy strojní a elektrotechnické v Plzni. Po nástupu personálního náměstka náčelníka Jihozápadní dráhy, dosazeného do funkce KV KSČ jsem měla zakázáno přednášet psychologii práce i v kurzech pro vedoucí pracovníky JhZD a v SAK v Plzni, kde jsem působila jako lektorka již od r.1959.

- v r.1970 jsem musela na nátlak dr.J.Sedláka z Brna odejít z výboru sekce psychologie práce, kde jsem řadu let působila. Na návrh dr. Velehradského byla za mne kooptována do výboru sekce dr. Bedrnová.

Morálně mě podpořila dr.Hanousková, která na protest přestala též docházet na jednání sekce.

PhDr. Marie Mayerová, CSc.

V Plzni dne 17.1.1990